Știri și Reportagii

...DECE...?

Dece zeci de sporturi sunt tătate să trăiască în pace, deși unele prezintă adevărate primejdii pentru sănătatea adepților, pe când aproape toți se leagă de cel mai frumos, cel mai util și cel mai complect sport: jocul de Rugby?

Brutal acest joc? Nu mai mult decât boxul, sau lupta liberă, sau hockey-ul pe gheață.

Periculos?

Al[illegible] măsură absurdă.

Unii pretind că numai o adunătură de antropoizi primitivi și toluși degenerați, îl practică.

Ne permitem să reamintim că jocul de «Rugby» a fost totdeauna un joc «aristocratic» pornind în 99 la sută din cazuri dela Universități, ca Oxford și Cambridge, licee ca Șugby, sau cluburi de băieți mai mult sau mai puțin «civilizați» ca, Stade Francais, Racing-Club, sau, la noi în țară Tenxis-Club.

Suntem nevoiți să respingem celor ce ne reprezintă acest joc ca un pretext pe care-l găsesc 30 sau 20 de grile în libertate pentru a se răsboi în mod quasi legal, fiind dat că majoritatea marilor jucători au fost universitari, ba chiar... intelectuali.

In fond pentru a încheia definitiv orice discuție, ar fi ușor să se deschidă gloriosul palmares, care dela nașterea acestui sport (1830 circa) și până azi, cuprinde cele mai cunoscute nume din știință, literatură sau artă.

Cel mai mare a fost politechnicianul Yves du Manoir. Montherlant a știut să descrie cu artă impresiile sale de fost jucător de rugby.

In răsboiul trecut, rugbyul a dat cel mai mare coeficient de morți glorioși, iar în luptele de azi, la noi în țară, a văzut, mai mult ca în orice alt sport, crucile ale ordinului Mihai Viteazul strălucind pe pieptul adepților săi.

Răsfoiesc gloriosul trecut al jocului de rugby și mă cuprinde un sentiment de rușine, apărându-l.

Și toluși toți cei ce iubesc jocul de Rugby, trebuie să se ridice pentru a-l apăra de toate învinuirile ridicole ce i se aduc.

Rugbyul este un sport de intelectuali, ceaec nu exclude, ca din ce în ce mai mulți proletari, să-l practice din ce în ce mai bine.

Rugbyul permite tocmai o înțelegere, o sănătoasă camaraderie, între clase sociale.

Jocul de «rugby» este un isvor de sănătate, când este practicat, după avizul mediculuî.

Jocul de «rugby» nu este brutal; depinde de cei ce-l practică: o brută va transforma orice sport în bătae; îmi aduc aminte la scrimă de un fel de nebun, bine cunoscut de scrimacii din Franța, numit Oziol de P... care se precipita cu sabia pe adversar, îl înghiontea și adesea îl arunca pe jos. Totuși nu se poate spune, că scrima este un joc de brute.

Rugbyul este un sport violent, desigur, dar nu devine brutal decât în rarele cazuri, când un un jucător este chiar el o brută: în acele cazuri pedepsiți omul nu jucătorul.

Jocul de rugby exaltează cele mai nobile sentimente de curaj, de voință, cele mai curate senzații.

Eforturile, luptele duse în comun, spiritul de echipă, loviturile primite (dar) toate aceste bucurii și dureri alcătuesc un complex, din care se oțelește un rugbyman, adică un om.

Atingem aici la punctul nevralgic al problemei. Adevăratul motiv pentru care acest sport este atât de calomniat.

Jocul de Rugby nu este spectacular. Acest defect este incomensurabil de apăsător.

Realitatea este următoarea: când priviți un mare match, între două echipe celebre, remarcați în țările unde acest sport este popular, o mulțime de circa 10.000 de... fanatici, urlând, fluierând, aplaudând, etc.

Ei bine din acești 10000, câți credeți că înțeleg ceace se petrece pe teren? Cel mult 2000, și exagerez. Restul, cuprinși de acel fluid misterios atât de studiat în sociologie, răcnește, aplaudă, se agită, ba se și încaeră, fără să știe dece.

Din nenorocire, noi competiționiști, avem nevoie de acest stimulent, ce este publicul.

Tennis, box, fooball, hockey, polo catch, etc., sunt sporturi spectaculare, pentrucă chiar dacă Sacrosanctul public nu pricepe nimic, cel puțin asistă la faze largi și deschise; urmărește mingea albă a lui Tănăsescu, până îl doare ceafa, sare în picioare și turtește pălăria vecinului, când Gh. Popescu strivește metodic mutra nevinovatului său adversar.

Aceiași ar asista cu urlete inarticulate de fiară, la savnata (și de mult înainte preparată) strangulare executată de Henry Deglane în detrimentul unui fel de pitecantrop bărbos, care gâfâie și se face vânăt.

Dar jocul de «Rugby»? Ce e asta: grămezi, iar grămezi, o scurtă fugă, (Iar l'a trântit!) Iară grămadă, iar aleargă unul. Ce dracul o fi sportul ăsta? A și rămas unul «lat»! Ce brute! Cască și pleacă. Acesta este verdictul unui profan.

Din 100 de spectatori cel mult 10 vin din plăcere. 80 vin din snobism, sau din obligație familiară, sau de curiozitate, sau din iubire (pentru soțul fanatic sau snob), 8 la sută mai vin din greșeală, iar restul profită de bilete gratuite, sau de lipsă de atenție la poartă.

Pentru a reduce acest dezastros proect, trebue o mare campanie de vulgarizare a jocului, prin broșuri distribuite la școli și universități (marele isvor al Rugbyului), precum și la uzine și la centrele industriale. Infine, mai trebuie bani, mulți bani și... puțină încurajare oficială. In atare condiții jocul de rugby românesc, ar fi printre primii din Europa.

In condițiile actuale, absolut uimitoare de sărăcie, de părăsire, au putut să se mențină prin abnegație, prin iubirea fanatică a sportului nostru, câteva echipe și acest pumn de adevărați sportivi, a reușit să se impună unor echipe a căror bogăție ne strivea, cum ar strivi Rockefeller junior pe vânzătorul de alune din colț.

Asta dovedește că omul dela noi este făcut pentru acest joc, care cere curaj, forță, viteză și reflexe.

Nici un sport n'ar fi mai demn să fie ridicat la rangul de sport național, căci nici unul n'are mai multe calități educative.

Rugby alcătuește o mare familie; nu se intră ușor în ea, căci nu primește decât aristocrația mușchilor, adică, încodată, nu o brută de 2 mtr. ci atletul puternic, rapid și inteligent.

In schimb odată primit, n'o mai uiți niciodată, căci are farmecul sărăciei sănătoase, a durerilor acceptate, a victoriei meritate.

Când greutatea anilor apasă pe mușchi oțeliți și obligă pe jucător să treacă pe «tușe», în vinele lui sângele va clocoti tot ca la 20 de ani, când va vedea deschiderea impecabilă a unui «demi» urmărit de sarja exasperată al «3/4 urilor». Și la 90 de ani va urla când «aripa» se va arunca cu balonul la piept, istovită, pe «linia de but».

Este firesc ca cei ce ne privesc dinafară să nu poată să înțeleagă iubirea fanatică a jucătorului pentru jocul său.

Educația sportivă a unui popor este tot atât de grea ca și cea intelectuală: trebue secole de adaptare.

Pentru a duce această luptă, trebue neapărat ajutorul Statului, care singur poate susține, împotriva mișcărilor superficiale și momentane, sportul care merită cel mai mult să domnească în țara noastră

Grigore Neculcea

Azi în Italia

Va reuși Livorno să-și mențină șefia în campionatul de football?

In Italia se dispută, astăzi, a 15-a etapă și ultima, din turul campionatului de football.

In centrul atenției generale se situează matchurile primelor trei echipe clasate.

Livorno are cea mai dificilă misiune în fața lui Milano pe care o întâlnește în deplasare. Din acest motiv așnsele hârtiei lasă se întrevadă o victorie a Milanezilor sau un match nul. Torino pare să culeagă o ușoară victorie în dauna echipei din Bari. In fine, Juventus în matchul cu Vicenza, deținătoarea lanternei roșii, își are asigurate — anticipat — cele două puncte ale victoriei.

Iată și programul disputelor:

Atalanta — Lazio.
Liguria — Bologna.
Torino — Bari.
Venezia — Ambrosiana.
Milano — Livorno.
Vicenza — Juventus.
Fiorentina — Genova.
Roma — Triestina.

Sferturile de finală ale campionatului francez de rugby

Campionatul francez de rugby a ajuns în faza sferturilor de finală care opun astăzi în cele două zone, următoarele 16 echipe:

In zona de Nord:
St. Francais — A. Boyonne
CASG — St. Bordelais.
US Metro — Le Boucau.
Biarritz — Cognac.
In zona de Sud:
RC Catalan — Montpellier.
Toulvuse Ol. — Agen.
Grenoble — Perpignan.
US Bressane — AS Montferrand

De remarcat, este faptul că la această ultimă întâlnire va asista și conducătorul sportului farncez, fostul internațional de rugby, d. Col. Pascot.

Voind să se apropie de Bondavalli

Sandu Ion va încerca Duminică să treacă peste Anton Oșca

Duminica viitoare, arena circului «Milea» adăpostește prima reuniune pugilistică profesionistă a anului, reuniune organizată de gruparea A. C. T., în regia maestrului GEORGE GEORGESCU.

Programul — judicios alcătuit — cuprinde trei matchuri profesioniste, în fruntea cărora se instalează matchul de campionat SANDU ION — ANTON OȘCA pentru titlul național al categoriei cocoș..«

SANDU ION VREA SĂ ATACE TITLUL LUI BONDAVALLI

E cunoscută publicului nostru cariera fără asemănare pe care internaționalul Sandu Ion a reușit s'o realizeze pe ringurile europene.

Campionii multor țări cu un stat de serviciu — în lumea boxului — mult mai avansat, au trebuit să cedeze în fața talentului marelui talent românesc — care era Sandu Ion.

Revenit în țară, Sandu Ion a nimerît într'o regretabilă epocă de inactivitate pe care boxul nostru o cunoștea. Luptând contra ghinionului, Sandu a reușit să devină campion național.

Astăzi, singurul său proiect e acela de a ataca titlul european al categoriei cocoș, titlu pe care îl deține cu atâta autoritate, boxeurul italian de incontestabilă valoare GINO BONDAVALLI.

Pentru realizarea unui palmares care să-i permită a ataca acest titlu, Sandu Ion trebue să se dovedească cel mai bun «cocoș» al țării. Și desigur oă din acest punct de vedere, un match între el și internaționalul Anton Oșca — care s'a impus în ultimele ieșiri publice — se impunea.

Matchul a fost perfectat și se va disputa peste șapte zile în arena circului «Milea».

Va reuși Sandu Ion să se dovedească superior tuturor «cocoșilor» români?

Vom vedea.

NICOLAE RĂDAN IȘI CERE DREPTUL LI... TITLU!

Un alt «cocoș» cu trecut deosebit în boxul nostru e desigur, redutabilul NICOLAE RĂDAN. Elevul maestrului Popazu e azi un redutabil adversar pentru Sandu Ion. Pentru a se califica pentru un matoh cu Sandu, Rădan caută actualmente să treacă peste toate «piedicile» erarhice puse în cale spre a ajunge la titlul categoriei.

O «piedică» în această privință e desigur noua revelație GHEORGHE BIDRINSCHI, pe care Rădan îl va întâlni peste șapte zile.

Dar asupra galei de Duminecă, vom reveni.

...Când sportul corporativ este un factor determinant în progresul sportului

Sau unde se vede cum un director general devine prin puterea lui de creare și de realizări auxiliar de neprețuit al sportului

Intr'unul din numerile noastre precedente am subliniat două aspecte ale grupărilor corporative, mai bine zis al sportului corporativ. Spuneam atunci că sunt grupări care nu-și înțeleg menirea și transformă activitatea propagandistică și rolul existenței lor în scopuri care le privesc numai pe ele. Dacă ar fi un scop *sportiv* nu am avea nimic de spus: ridicarea unui teren frumos înzestrat, cereri de jucători, propagarea sportului în massa angajaților, etc. Dar, asemenea grupări nu se gândesc decât la firmă și — în consecință — fac tot ceeace este posibil pentru a-și atinge scopul: racolaj, profesionism deghizat, diverse aranjamente etc., adică tot ce-i contrar ideii de sport.

In schimb — ca o satisfacție — există alte grupări, de data aceasta mai numeroase, care simt necesitatea sportului pentru angajații întreprinderilor respective, o simt din motive bine precizate și activează în consecință. Acestea sunt grupările corporative realizatoare, creatoare. Se face sport, în cadrul lor, pentru a-l propaga, pentru a sustrage dela alte preocupări, pentru sport, prin mijloace permise și sportive.

Evident, în cazul acestora au rol determinant conducătorii. De aceștia depinde linia de conduită și sensul activității grupărilor. Cu ei, acestea ajung la realizări extrem de frumoase și utile sportului românesc.

Un exemplu:

Există la Hunedoara o secție sportivă a Uzinelor de fier care s'a impus în ultimul timp, nu numai prin performanțe, ci și — mai ales — prin activitate multiplă și rodnică.

Ei bine, intensificarea activității — ceea ce înseamnă că sportul a pătruns mult în massa angajaților uzinelor — se datorește în primul rând Directorului general, d-lui Alexandru Ghenea.

D. Al. Ghenea este un sportiv de veche gardă. A trăit sportul sub toate formele lui de manifestare în cursul multilor ani de activitate, dar mai ales în perioada de progres evident și categoric.

Intre 1928 și 1931, stabilit la Reșița, d. Ghenea — practicant frecvent al tennisului, scrimei, natației, canotajului și perfect înțelegător față de toate sporturile, a căror importanță a sesizat-o din din tinerețe — a inițiat acțiunea de reorganizare a clubului S. S. U. D. R, și munca depusă de d-sa a gat atât de repede roade, încât U. D. R., dela locul 5 din campionatul districtual — unde îl găsise d. Ghenea — a ajuns să cucerească titlul de campion al României (1930).

Mai târziu, în 1937—1940 îl găsim pe d. Ghenea la Brașov, unde înființează gruparea U. A. B. și-i dă strălucire — ajutat fiind de un mănunchiu de colaboratori entuziaști.

Iar un an mai târziu, în 1941, ajunge la Hunedoara și reorganizează clubul uzinelor de așa manieră, încât în scurt timp «Uzinele de Fier» se afirmă din plin.

Ei bine, calitățile unui asemenea sportiv și dorința sa fermă de a creîa și produce, sunt o binefacere pentru sport. Acesta are nevoe de oameni productivi, de oameni de sacrificiu și de efort, care să creieze pretutindeni, să realizeze opere sportive.

In asemenea condițiuni, grupările corporative nu mai sunt un balast sau exemplu rău pentru sport, în general, ci colaboratori excelenți, factori precisi și sigurî ai progresului.

E dela sine înțeles că de asemenea grupări sportul nu numai că nu se poate dispensa, dar dorește cât mai multe, mai ales de sportivi — cum este d. Alexandru Ghenea — care, în dragostea și înțelegerea lor pentru sport, să nu precupețească nici un efort și sacrificiu atunci când este vorba de a contribui la progresul sportului.

— X. Y. Z. —

Un match de înnot inter-orașe în Olanda

AMSTERDAM, 9 (Serviciul nostru special).

In piscina acoperită Sportfosenbad, din localitate, a avut loc, recent un match de natație la care au participat reprezentantivele orașelor: Amsterdam, Roterdam, Haarlem și Utrecht.

Dăm din, rezultatele obținute pe cele mai bune.

100 m. spate (doamne): 1) Jet Teggelen (A) 1'16"8; 2) Galliard (A) 1'19"; 3) Rie Van Veen (R) 1'20"3.

200 m. liber (domni): 1) Ramach (R) 2'23"; 2) De Gest (H) 2'27"6

200 m. crawl (domni): 1' Smitshnyzen (A.) 2'48"1; 2) Hmithof (R) 2'53"; 3' Seventer (R) 2'55".

Ștafeta 3 x 100 crawl (doamne): 1) Amsterdam 3'57"1; 2) Utrecht 3'50"8; 3) Rotterdam; 4' Haarlem.

Clasament general: 1) Amsterdam; 2) Rotterdam; 3) Haarlem; 4' Utrecht.

Aseară la Roxy

Campionatele naționale de box amator și-au consumat actul final 16 candidați la 8 titluri

In sala de sus a cinematografului Roxy s'au ținut aseară întrecerile finale ale competițiunilor naționale de box amator.

Reprezentând șapte din cele nouă centre ale țării, candidații la titlurile puse în joc au încercat, în fața d-lui profesor Constantin Stoicescu, președintele forului conducător, să stabilească performanțe demne de glorioșul trecut al unui sport în care țara noastră s'a impus în mod deosebit.

In afară de unele rezultate cari nu corespund fizionomiei matchurilor disputate și exceptând unele comportări cari nu pot fi situate la nivelul impus de importanța competițiunilor desfășurate, reuniunea s'a bucurat de un succes care a întrecut așteptările.

Făgăduind să revenim asupra actului final al campionatelor amatore pe țară, dăm mai jos filmul matchurilor.

CATEGORIA MUSCA

Pentru titlul celei mai mici categorii, brașoveanul **Florea Vasile** a înfruntat pe reșițeanul **Ioan Lucaci**, învingătorul lui Ion Sfetcu (Buc.).

Desfășurat în alura unei întreceri între mijlocii, matchul a strălucit prin duritatea unor lovituri de catapult.

Prudent la începutul matchului, Florea s'a rezervat pentru sfârșit, și-a sdruncinat serios adversarul în cursul reprizei secunde și a sfârșit prin a obține o meritată victorie la puncte.

Campion național: FLOREA VASILE (Brașov).

A condus d. Mihail Drăgoi.

CATEGORIA COCOȘ

Pentru campionatul României la categoria cocoș, bucureșteanul **Ilie Pițu** a luptat cu brașoveanul **Gheorghe Ioniță**, una din revelațiile semi-finalelor desfășurate cu două zile înainte.

Condus de d. Victor Dumitrescu, matchul a început în tempo de exhibiție. Primele schimburi lasă să se vadă prudența de care sunt animați combatanții. Apoi Ioniță se dezlănțue, dar Pițu răspunde prompt. Lovit puternic, brașoveanul se ascunde în mănuși și Pițu câștigă teren prețios prin serii de lovituri car nu se pierd în van.

Repriza secundă se desfășoară tot în nota de superioritate a lui Pițu care, la un moment dat cade, pretextând că a fost lovit sub centură enaitx rdgovo

Invingător prin descalificarea adversarului în repriza a doua, **Ilie Pițu**.

Campion național: ILIE PITU (București).

CATEGORIA PANA

In limitele categoriei pană, **Nicolae Neculа** (Buc.) a înfruntat, sub conducerea de luptă a d-lui Mihail Drăgoi, pe **Petre Brădescu** (T. Severin) care, ca și adversarul său, a ajus în finală grație unei «erori judiciare».

Protejat de o agrafă abil strecurată pe arcada cu două zile mai înainte deschisă — conducătorul luptei și judecătorii respectivi nu s'au sesizat de acest lucru — bucureșteanul și-a permis să atace fără risc. Adversarul său nu a reușit să se mențină la nivelul unei lupte îndeajuns de îndârjite dar la sfârșit, juriul a declarat învingător la puncte pe severinean.

Campion al României la categoria pană: PETRE BRADESCU (T. Severin).

CATEGORIA UȘOARA

In limitele categoriei ușoară, **Alexandru Iana** (Reșița), un om care nu are ce căuta în competițiuni deschise amatorilor, — peregrinările lui prin străinătate vorbesc îndeajuns — s'a întâlnit cu severineanul **Ioan Marin**.

Victimă a rutinei adversarului său, Ioan Marin a rezistat frumos aproape două reprize dar, spre sfârșitul primelor 6 minute a fost abandonat de secundul său care își dăduse seama că, în fața unui profesionist vechi, amatorul pe care îl ajuta nu putea să facă mai mult.

A condus d. Gh. Pandelo.

CATEGORIA SEMI-MIJLOCIE

Pentru titlul acestei categorii ploeșteanul **Nicolae Mihăilescu** a înfruntat pe **Iosef Nicht** (Reșița), unul dintre candidații cari în semifinale a fost creditat cu un verdict nemeritat.

Tăvălit de două ori pe jos, în prima repriză, reșițeanul nu a mai fost în stare, în repriza secundă, să facă față frazelor de box ale adversarului și după ce a recepționat o lovitură ștearsă la corp, a căzut pentru fatidicele 10 secunde, pe urma unui crochet la bărbie.

Invingător prin k. o. în repriza a doua și campion național la categoria semi-mijlocie NICOLAE MIHAILESCU.

CATEGORIA MIJLOCIE

Disputat de **Iosef Toth** (Reșița) și **Paul Sultz** (T.-Severin), titlul național al categoriei mijlocii a revenit reșițeanului a cărui victorie asupra lui Valentin Andreev rămâne totuși — pentru noi — o adevărată enigmă.

Toth a câștigat prin oprirea matchului în cea de a treia repriză asupra unui adversar căruia lipsa de rutină nu i-a permis să facă față unor grele situații.

Campion național: IOSEF TOTH.

CATEGORIA SEMI-GREA

In limitele categoriei semi-grea **Vasile Boantă** (Galați) a întâlnit într'un match condus de d. Mihail Drăgov, pe **Gheorghe Georgescu** (Buc).

Superior din punct de vedere tehnic, bucureșteanul arborând un calm justificat de situație, a putut face față atacurilor dezorganizate ale adversarului și a reușit să conserve, până la urmă, un ușor avantaj.

Campion național: GHEORGHE GEORGESCU.

CATEGORIA GREA

Sub conducerea de luptă a d-lui Mihail Drăgoi, matchul pentru titlul categoriei grea pune în prezență pe **Bogdan Petrovici** (Timișoara), cu **Romulus Caracaș** (Buc).

— După o luptă pe viață pe viață și pe moarte în care Caracaș a știut ce are de făcut și Popovici s'a resemnat cu ideia unei înfrângeri onorabile, victoria la puncte a revenit bucureșteanului care a făcut cea mai bună performanță din carieră.

Campion național la toate categoriile: ROMULUS CARACAȘ (Buc).

EUDUM

Standard a dispus de Monitorul Oficial cu 6-3

Continând acțiuneea de propagare și ridicre a ping-poingu lui în rândul maseî muncitore, ști harniace grupare Standard a reușit să dispună de «Monitorul Oficial» cu 6—3. ă

S'au evidențiat în ordine: Florea , Tatomit și Vorga I.

Astăzi se dispută optimile cupei franceze de football

Optimile cupei «Ch. Simon» se dispută astăzi în toate cele trei zone ale Franței.

In zona interzisă, Excelsior, Lille, Lens au prima șansă în matchurile pe care le susțin în fața echipelor de categorie secundă.

In zona de nord, trei sunt disputele mai interesante:

Red Star — Montreuil.
Reims — St. Fr. CAP.
Mens — Chastres.

Cele mai echilibrate întâlniri au loc însă în zona de sud. Cele mai interesante sunt următoarele:

Annery — St. Etienne.
Toulouse — Perpignan.
Cannes — Nimes.
Merseille — Nice.
Arignon — Lyon.
Clermout — Brive.

VIFORUL DACIA JOACA DE PASTI IN GERMANIA

Am anunțat în luna Noembrie că secția de rugby a grupărei Viforul Dacia, duce tratative pentru perfectarea unui turneu în Germania.

Suntem în măsură de a preciza astăzi că turneul a fost principial angajat, aceasta în urma aprobărei pentru disputarea a trei jocuri la Hanoora, Berlin și Heidelberg, dată de D. R. L. — organul conducător al sportului german.

In ultima scrisoare primită din partea d-lui H. Meister, președintele Federației Germane de rugby, reese că s'au început pregătirile în aceste trei centre rugbyste pentru organizarea jocurilor.

Partidele se vor disputa în opt zile începând cu sărbătorile Sf. Paști.

Gruparea Viforul Dacia, care a mai reprezentat cu succes în anul 1939 culorile române în Germania, va ține săptămâna viitoare o importantă ședință în care se vor lua măsurile impuse de importanța evenimentului.

Am aflat că d. Avocat Petre I. Verești va fi conducătorul acestui turneu și că d-nii Șerban Ghika și Theo Kranz sunt cei însărcinați cu partea technică.

Gruparea din Floreasca este în căutarea unei săli pentru începerea imediată a antrenamentelor.

După primirea angajamentului definitiv din partea forului german, Viforul Dacia va înainta formele legale O. S. R.-ului.

După ședința de comitet a grupărei vom reveni cu amănunte.

Institutul de Arte Grafice «*Eminescu*», str. A. Saligny Nr. 2, Telefon 3.26.10 Inmatriculat în Registrul Of. Comerțului la No. 311/928. Tipărită la 10 Ianuarie 1943